

Mendelovo gymnázium, Opava, příspěvková organizace

Jakub Klemens
Stephen King

Seminární práce do předmětu český jazyk a literatura

Opava 2013

Prohlašuji, že jsem tuto seminární práci vypracoval samostatně na základě uvedených pramenů a literatury.

V Opavě dne 3. listopadu 2013

Podpis:

Obsah

1	Úvod.....	4
2	Životopis.....	5
2.1	Ranné dětství.....	5
2.2	Dospívání.....	5
2.3	1.3 Počátky kariéry.....	5
2.4	Období slávy.....	5
3	Kingova tvorba.....	6
3.1	Kingovy začátky.....	6
3.2	King v největším rozmachu.....	6
3.3	King minimalista.....	7
3.4	Temná věž.....	7
3.5	King a kniha na pokračování.....	7
3.6	King a novely.....	8
3.7	Richard Bachman.....	8
4	TO.....	8
4.1	Základní dějový nástin.....	8
4.2	Rozbor díla.....	8
4.2.1	Klaun.....	8
4.2.2	Hlavní postavy.....	9
4.2.3	Celkový rozbor.....	9
5	Misery.....	9
5.1	Základní dějový nástin.....	9
5.2	Rozbor díla.....	10
5.2.1	Annie.....	10
5.2.2	Paul.....	10
5.2.3	Celkový rozbor.....	10
6	Seznam románů:.....	11
7	Závěr.....	13
8	Použité zdroje.....	14
8.1	Knihy.....	14
8.2	Internetové zdroje.....	14

1 Úvod

Proč jsem si vybral seminární práci o Stephenu Kingovi? Odpověď je naprosto jednoduchá. Je to můj nejoblíbenější autor a rád bych seznámil všechny ostatní s jeho celoživotní tvorbou. Dle mého názoru je slavný už dost, ale co se opravdu skrývá pod slupkou jednoho z největších autorů hororů a mysteriózních příběhů na světě?

Navíc k rozboru jsem si vybral, aspoň dle mého soudu, jeho největší dílo „To“ a „Misery“. Obě knihy považují za to nejlepší, co jsem od Mistra četl a k tomu nejlepšímu vůbec, přitom jsou tak diametrálně odlišné. Ale nesou tedy tyto knihy v sobě nějaké poselství, které nám chtěl autor předat?

2 Životopis

2.1 Ranné dětství

Stephen Edwin King se narodil 21. září 1947 v Portlandu ve státě Maine. Měl staršího bratra Davida, který byl adoptovaný, tudíž se narodil rodičům Donaldu a Ruth Kingovým jako prvorozený. Jeho dětství poznamenal brzký odchod otce, který řekl svojí ženě, že si jde koupit krabičku cigaret, odešel a už se nikdy nevrátil. To podle mě mělo velký důsledek na Kingovu tvorbu, neboť neměl možnost se vyrovnat se svým otcem, a tak si to musel vynahrazovat v knihách. Následně se Ruth odstěhovala ke svým nemocným rodičům do Durhamu, kde se o všechny starala. Tehdy se také malý King začal poprvé veřejně věnovat psaní, když se svým starším bratrem začal vydávat místní plátek Dave's Rag. Nedlouho poté začal psát první povídky.

2.2 Dospívání

King vystudoval na Mainské univerzitě v Orono, kde neustával v psaní, a to nejen povídek, ale i nemálo přispíval do studentského časopisu, kde často protestoval proti válce ve Vietnamu. Také pracoval ve školní knihovně, kde poznal svoji budoucí manželku Tabithu. V roce 1970 získal bakalářský titul z angličtiny, s kterým se snažil najít místo učitele, ale marně, proto oběma nezbylo nic, než žít ze studentských úspor a jeho práce v prádelně.

2.3 1.3 Počátky kariéry

V roce 1971 se oženil s Tabithou a ještě ve stejném roce získal práci učitele na veřejné statní škole v Hamdenu, která ovšem nebyla nejlépe placená, a proto se snažil přivydělat i psaním. Docela často publikoval své povídky v časopisech, ale většinou měl problém vůbec přesvědčit vydavatele, aby je otiskly. O rok později začal psát svůj první velký román Carrie. Ten na první pokus nedokončil a zahodil jej do koše. Naštěstí, ku prospěchu nám všem, ho našla jeho žena a přesvědčila Stephena, aby ho dokončil. Když byl nakonec hotový, King za něj dostal 200.000 dolarů, což byly pro něj mnohonásobek jeho ročního platu, také díky tomu mohl opustit špatně placené místo učitele a dát se na dráhu profesionálního spisovatele.

2.4 Období slávy

Léta 1973 se Kingovi přesunuli na jih Maine, za jeho matkou, neboť těžce onemocněla. Nedlouho poté, jeho matka podlehla rakovině, tudíž Stephen neměl další důvod zůstat déle v Maine, a tak se stěhovali. Nejdříve do Colorada, následně zpátky do Maine, a potom i do Anglie, kde si dlouhou dobu mysleli, že se usadí. Ale přesto se vrátili zpátky do Maine, aby mohl učit tvůrčímu psaní na univerzitě, kde studoval. Během následujícího čtvrtstoletí King vydal více než 30 knih, kterých se vytisklo více než sto milionů kusů. V devadesátých letech dostal za svoje 4 povídky neskutečných 35 milionů dolarů od nakladatelství Viking, což byl ve své době rekord. Byl také jedním z prvních úspěšných autorů, kteří začali publikovat svá díla na internetu.

Jeho kariéra ovšem nabrala náhlý nepříjemný zvrát v roce 1999, kdy měl autonehodu. Velice dlouho se z ní léčil, což mu bránilo v jeho tvorbě. Ovšem jakmile to bylo možné, vrátil se opět ke psaní. V roce 2003 obdržel cenu National Book Foundation za přínos americké kultuře, která patří k jedné z nejprestižnějších cen na světě.

V dnešní době žije Stephen King v Maine, zimy tráví na Floridě. Má 3 děti: Naomi Rachel, Joesa Hilla a Owena Phillipa. Mnoho jeho knih se dočkalo filmových adaptací. Jeden film sám dokonce

režíroval. Kromě psaní má i mnoho jiných koníčků, např. hudbu. Sám hraje ve skupině Rock Bottom Reminders.

3 Kingova tvorba

3.1 Kingovy začátky

Jak už jsem uvedl v životopise, Stephen King začal s psaním už v útlém věku. Začalo to místními novinami a pokračovalo přes povídky až po krátké příběhy. Většina jeho tehdejších prací je obsažena v soukromě vydané sbírce *People, Places and Things - volume I* (1962). Většina informací z této doby je pak umístěna v netradičně pojaté knize (jediné) „O psaní“ (2000).

O několik let později začal samozřejmě uvažovat i o větších dílech. Byly to léta takzvané šuplíkové tvorby, kdy už měl za sebou pár uveřejněných povídek v časopisech (první a nejznámější byla „Byl jsem mladistvým vykradačem hrobů“ (1965)). Mladý King tehdy neměl mnoho prostředků a často měl problémy s alkoholem. Přesto neustával s psaním, a právě tehdy vznikly první z jeho románů, které o hodně později publikoval pod pseudonymem, o kterém se budu zmiňovat později.

Jak už bylo řečeno, jeho prvním úspěšným vydaným románem byla „Carrie“ (1974). Na vydání této knihy měla největší zásluhu jeho žena Tabitha, která ho donutila ji dopsat a vydat, a které taky později knihu věnoval. Na Kinga poměrně krátká kniha ovšem zaznamenala obrovský úspěch (uvádí se, že se jej prodalo přes tři milióny výtisků). Příběh o dívce, terorizované nábožensky zfanatizovanou matkou byl strhující, a i díky němu se mohl vzdát své práce učitele a plně se věnovat plodné spisovatelské kariéře.

Svou druhou knihu věnoval už tehdy docela zprofanovanému upířskému tématu. „Prokletí Salemu“ (1975) napsal, když žil u své umírající matky. Příběh vypráví o původně klidném městečku, které zachvátí upíří nákaza. I když to nebylo zrovna originální téma, bylo zpracované opravdu úchvatně a dílo se dodnes řadí k tomu nejděsivějšímu, co kdy King napsal.

Třetí kniha „Osvícení“ (1977) je jednou z jeho nejčtenějších a nejpopulárnějších dodnes. Prostý a naprosto strhující příběh o jedné rodině a opuštěném hotelu se stal inspirací pro stejnojmenný film Stanleyho Kubricka, jenž je také velice kladně hodnocen. Přesto sám King se o něm vyjádřil, jako o svoji nejhůře zpracované knížce.

Jako vrchol jeho rané tvorby se potom označuje román „Svědectví“ (1978), jenž byl tak velký, že vydavatel donutil Kinga proškrtat celou čtvrtinu knížky. Kompletní vyšel až v roce 1990. Děj se zaobírá tématem superchřipky, která nechá jenom pár přeživších, kteří potom volí mezi dvěma směry. Ovšem tato kniha se hodně zaobírá náboženstvím a politikou, takže se pro spoustu čtenářů stala nudnou a zdlouhavou, neboť na to nejsou u mistra zvyklí.

3.2 King v největším rozmachu

V 70. letech byla jeho popularita tak obrovská, že jeho pátý román „Mrtvá zóna“ (1979) skončil na šestém místě v žebříčku magazínu *Publishers Weekly*. V dalších letech se pravidelně objevoval na předních místech všech amerických žebříčků.

Další z jeho velkých malých děl je „Řbitov zvířátek“ (1983), kde vypráví mrazící příběh o mladém manželském páru, který je konfrontován zlem z nedalekého místního pohřebiště. Tato kniha je naprosto úžasná a právem je označovaná za nejklassičtější „kingovku“.

Zajímavým počinem, kterému se King věnoval, bylo dílo „Talisman“ (1984) o chlapci, jenž putoval mezi světy, kde odkazuje na „Pána prstenů“ a svoji „Temnou věž“ (o té později). Zajímavé na tom bylo, že knihu nepsal sám, ale s dalším známým spisovatelem hororů Peterem Straubem. Tento experiment se dočkal po dvaceti letech volného pokračování „Černý dům“ (2001).

Milníkem v autorově tvorbě a celém literárním světě byl rok 1986, kdy se objevil jeho tisícistránkový román „TO“ (1986). Dílo se stalo jedním z vrcholů mistrovy kariéry a po právu dostalo nálepku jednoho z nejlepších horrorů, co kdy byl napsán. Kniha byla pozitivně přijata jak mezi čtenáři, tak i mezi kritiky a stala se nejprodávanější knihou ve svém roce a získala nepřeborné množství cen. Děj o malém americkém městečku, které je sužované temnou silou, zaujal diváky nejen svým rozměrem, ale i formou, jakou je veledílo napsané, neboť se v něm neustále prolínají dvě časové osy, které mezi sebou odděluje 27 let. Dalším aspektem je naprosto do detailů propracovaná psychologie postav a velká odkazovost, ať už na svoje ostatní díla nebo na drobnosti z každodenního života. Tímto dílem se budu ještě později zabývat samostatně.

Mistr občas míval problémy s alkoholem. Svůj román „Tommyknockerů“ (1987) napsal celý v opilosti a drogovém deliriu. Jedná se o jeden ze dvou jeho románů, kde vystupují mimozemšťané. Ten druhý je „Pavučina snů“ (2001).

Dalším zajímavým projektem je potom knížka „Dračí oči“ (1987), která je spíše pohádkou pro děti než horrorem a je v ní jasně vytyčené dobro od zla, což je u Mistra naprostou kuriozitou. Naproti tomu leží pomalu budovaný a složitý román „Nespavost“ (1994), příběh o muži, jenž má problémy se spánkem. Děj knihy odkazuje na Temnou věž a TO, což patří mezi autorovy oblíbené záliby a podobná propojení jsou u něj na denním pořádku.

3.3 King minimalista

King je proslavený svými obřími knihami se spoustou postav a obřím rozsáhlým dějem. Ovšem i zde najdeme výjimky, kdy autor píše podstatně komornější příběhy o několika postavách. Krásným příkladem je kniha „Misery“ (1987). Příběh, v němž se vyskytují pouze dvě postavy a jedna se nemůže skoro ani hýbat, patří dle mého soudu k tomu lepšímu, co kdy King napsal a opravdu ho za to obdivuji. Tato kniha měla také velice kvalitní filmové zpracování, a to pod názvem „Misery nechce zemřít“. Dalším podobným počinem byla kniha „Geraldova hra“ (1992), jenž je o dost těžší a složitější. Právě na těchto knihách vyniká autorova dokonalá schopnost vcítit se do postav a do detailu vylíčit ty nejniternější psychologické pochody.

3.4 Temná věž

Tato saga je samotným mistrem považována za jeho největší a nejlepší dílo. Příběh o Pistolníkovi hledajícím Temnou věž je spjat s celou jeho kariérou. Přitom toto dílo nevznikalo vůbec lehce. Začal jej psát už někdy na začátku 70. létech a psaní šlo velice pomalu (vůči Kingovu normálnímu stylu rychlosti). King později říkal, že se k Temné Věži vracel, když se mu nedařilo psát svá normální velké díla. První díl ságy „Pistolník“ (1982), na své poměry velice krátký (něco okolo 200 stran), vyšel po dvanácti letech urputného snažení. Tato kniha byla velice nezvyklá vůči autorově předešlé tvorbě a nastolovala mnoho otázek a žádné odpovědi. Další díly byly už ovšem mnohem kingovštější a zároveň delší. Byly to „Tři Vyvolení“ (1987), „Pustiny“ (1991) a poté „Čaroděj a sklo“ (1997). Ovšem po nehodě v roce 1999, která se Kingovi přihodila, se rozhodl vše změnit a na poměry ságy zbylé tři díly napsal opravdu velice rychle: „Vlci z Cally“ (2003), „Zpěv Susannah“ (2004) a nakonec poslední díl „Temná věž“ (2004). Tento poslední díl rozdělil Kingovy fanoušky na dva tábory, kdy jedni ho velice vychvalovali a druzí mu vyčítali, že se nechal unést a konec uspěchal a překombinoval. Minulý rok vyšla ještě jedna kniha z této série „Závan Klíčovou Dírkou“ (2012), která pokrývá časové období mezi čtvrtým a pátým dílem.

3.5 King a kniha na pokračování

„Zelená míle“ (1996) vypráví příběh nespravedlivě odsouzeného Johna Coffeyho k trestu smrti za vraždu, kterou nespáchal. King tuto knihu začal psát jako příběh na pokračování a tento experiment

se mu oplatil a dodnes se tato série řadí k tomu nejoblíbenějšímu z jeho díla. Velkou mírou se na úspěchu podílel i stejnojmenný kvalitní film, který patřím k těm nejlepším vůbec.

3.6 King a novely

Důležitou součástí mistrova díla jsou samo sebou novely. Ty jsou shromážděny ve „sbírkách čtyř“ jak jím sám říká. Jedná se o: „Čtyři roční období“ (1982), „Čtyři po půlnoci“ (1990) a „Černočerná tma“ (2010), přičemž v každé z nich jsou přesně čtyři kousky. Ovšem s pracemi délky novely se můžeme setkat i v jeho některých povídkových sbírkách. Klasickým kouskem potom může být „Mlha“ (1985), popř. „Rita Hayworthova“ nebo „Vykoupení z věznice Shawshank“ (obě povídky vyšly ve sbírce „Čtyři roční období“)

3.7 Richard Bachman

Stephen King vydal několik svých knih pod pseudonymem Richard Bachman. Jedná se o sedm románů. Všechny kromě jednoho byly napsány před vydáním „Carrie“ a patřily mezi jeho šuplikové práce. Ovšem když viděl úspěch svého bestselleru, rozhodl se, že vydá i tyto knihy. I když by se mohlo zdát, že King má rukopis, jenž si nelze splést, tak právě u těchto „bachmanovek“ dochází k tomu, že píše úplně jinak. To vedlo k tomu, že nikdo dlouhou dobu netušil, kdo právě Richard Bachman je. Na rozdíl od jeho normální tvorby, jsou tyto knihy kratší a mají lineární děj. Asi nejlepší z těchto knih je „Dlouhý pochod“ (1979), kde se skupina mužů účastní pochodu smrti, jenže je součástí jakési kruté reality show budoucnosti.

Mezi nejrozporuplnější romány Bachmana patří titul „Rage“ (1977), jenž u nás nikdy nebyl vydán. Vypráví příběh o mladém střelci, jenž postřílí žáky ze své školy. Ovšem tento případ se opravdu odehrál o několik let později a policie v bytě pachatele objevila právě tuto knihu. Hned nato nechal King celý náklad stáhnout z prodeje a její další vydání zakázal.

Ovšem všechno jednoho dne prasklo, a tak Richard Bachman umřel a všechny své rukopisy předal Stephnu Kingovi, jehož zásluhou díla vyšla. Poslední vydané se jmenuje „Blaze“ (2007), jehož výtěžek putoval na charitu.

4 TO

4.1 Základní dějový nástin

Příběh Kingovy největší a dle mého skromného názoru i nejlepší knihy s názvem „To“ (v originále „IT“) se odehrává ve městě Derry v Maine, ostatně jako většina ostatních Kingových knížek, z čehož jasně vyplývá, že autor je velice vázán na svůj rodný stát, ať už pozitivně nebo negativně. Zajímavé je, že ve městě Derry se kromě této knihy odehrává ještě jeden děj autorovy novely a to konkrétně „Nespavost“ (v originále „Insomnia“). Ústředními postavami tohoto veledíla jsou malé děti, které k sobě svede náhoda a spousta nepříjemných situací, které spolu musí zastavit zlo skryté v ulicích a kanálech. Děj se odehrává ve dvou časových paralelách, které mezi sebou dělí 27 let, kdy už celá skupina vyrostla a musí se vrátit, aby opět zabránila zlu šířícímu se po celém městě, nejčastěji v podobě klauna.

4.2 Rozbor díla

4.2.1 Klaun

Když se řekne To, vybaví se mi klaun. Ten je základním pojítkem celého díla. Kdykoliv se někde stane nějaká nehoda, či nějaká špatná věc, tak je poblíž a usmívá se. Je to vlastně největší paradox

celé knihy, že největší zlo je představované jakoby tou nejveselejší věcí, co může být, tedy klaunem. Z mého pohledu mi to až takový paradox nepřipadá, neboť si myslím, že klauni nejsou vůbec vtípní a zábavní, a právě naopak děsiví a strašidelní. Cílem klaunů bylo vždy bavit lidi, ale zde je jeho cílem je zabít a štvát proti sobě. Zůstává tedy otázkou, co tím chtěl autor říct. Já si myslím, že vůbec neměl namířeno nic proti klaunům obecně, ale spíše tím chtěl vyjádřit, že zlo se může skrývat v jakékoliv podobě, ať se nám zdá naprosto nepravděpodobná. Tohle se vlastně děje dnes a denně, kdy kudlu do srdce vám bodne váš nejlepší přítel a okrade vás ten nejsympatičtější člověk, kterého znáte. I když kdo ví, je třeba možné, že se Kingovi stalo něco ošklivého v dětství s klaunem a prostě si chtěl jenom vyléčit tento špatný moment. Ale já se domnívám, že tohle není tento případ, neboť autor málokdy dělá podobné věci, a spíš píše pro radost a pro peníze.

4.2.2 Hlavní postavy

Koktající Bill, astmatik Eddie, černoch Mike, ukecaný a brýlatý Richie, tlustý Ben, žid Stanley a dívka z chudé rodiny Beverly. To jsou členové nesourodé party hlavních hrdinů. Dohromady je spojí „šikanátor“ Henry Bowers a ostatní nepříjemné neduhy. Tento klub outsiderů se potom vydává bojovat s Tím.

Děti zde zastupují celé skupiny lidí, které jsou nenáviděny z nějakého důvodu. Bill je odsuzován, protože koktá, přestože je chytrý a šikovný. Mike a Stanley jsou odsuzováni pouze za jejich původ, atd. King tím chtěl poukázat na zvrácenost lidské společnosti, že lidé jsou zlí a odjakživa odsuzují a upírají ostatním práva, neboť jen trochu vybočují z kolektivu. Přitom se jim všem tyto neduhy ve výsledku vyjeví vlastně jako výhody. A další věc, na kterou chtěl Mistr poukázat, je fakt, že když se děti spojí, tak dokážou porazit i To. Takže člověk jako samostatný jedinec je slabý a neznamená nic, ale když se všichni spojí dohromady, dokážou toho hodně, což připomíná třeba naši pohádku O řepě. Tento princip je velice častý, a je do nás vkládán už od mala, a přesto v Mistrově podání jde o jednu z nejlepších zápletek vůbec.

4.2.3 Celkový rozbor

Když se dívám na TO jako celek, tak mi z toho vychází velice dlouhá a kvalitní kniha o přátelství, nebojácnosti a nikdy se nevzdání. Ovšem když se podívám hlouběji, vidím popis tehdejší (30 let zpátky) americké společnosti. Kde To je vlastně celá společnost, a ta utlačuje a ubližuje hrstce slušných lidí a menšinám. Tohle je podle mě TO, na co chtěl King poukázat, a co se určitě nelíbí ani jemu.

5 Misery

5.1 Základní dějový nástin

Celý děj se odehrává v domě jedné ženy. V něm se také probouzí hlavní hrdina Paul Sheldon, který je spisovatel, a zjistí uje, že měl autonehodu (tato kniha je takovým lehkým paradoxem neboť King sám měl těžkou autonehodu, po které se dlouho zotavoval). Z té ho však zachránila jeho fanynka číslo jedna Annie Wilkes. Všechno zpočátku vypadá skoro idylicky, až na to že Annie má svoje záchvaty zuřivosti a fanaticky miluje hlavní postavu Paulových knížek. Tu ale nechal Paul v minulém díle zemřít, což se jí vůbec nelíbí. A tak donutí Paula, aby ji znovu oživil, a zároveň se rozbíhá i Paulův závod o holý život.

5.2 Rozbor díla

5.2.1 Annie

Annie je bývalou vrchní sestrou, fanynkou číslo jedna, záchránkyní Paula, i jeho největší noční můrou. Tato postava je dle mého soudu jednou z nejrozporuplnějších postav Kingovy tvorby. Na jedné straně je to hodná sestřička, která se stará o všechny okolo sebe a na straně druhé je to největší trýznitelská bestie na světě. Její náladovost je jak rub a líc. A myslím si, že King tím chtěl poukázat na to, že si nikdo nemůže být jistý, kdo se opravdu skrývá za maskou. Třeba hned vedle vás v domě by mohl žít sériový vrah a vy byste o tom nemuseli vůbec vědět.

Dalším znakem Annie je její až fanatická láska k postavě Misery z Paulových knížek. Vlastně jediná motivace, kterou Annie má k držení Paula (později zjišťuje, že Annie byla obviněna ze série úmrtí v nemocnici, ale nic jí nebylo dokázané) je právě Misery. Tímto chtěl asi autor naznačit, že je důležité mít něco rád, ale nic by se nemělo přehánět. A taky, že se musíme umět smířit s koncem, protože když to neovládáme, tak to dopadne špatně, neboť člověk moc tlačí na pilu, a ta prostě někdy praskne.

Ještě jednu věc bych rád o Annie zmínil, a to její metodičnost a preciznost. Od začátku měla do detailu propracovaný plán, kterým se řídila. A třeba pokaždé, když odjela, věděla, že Paul utekl ze svého pokoje. Teď se tedy jistě ptáte, proč to tady píšu, ale myslím si, že postava Annie tam je proto, aby nám ukázal, že je důležité si jít za svým a nepropadat panice, ale hlavně si uvědomit, kdy už je konec

5.2.2 Paul

Paul je druhou hlavní postavou této knihy. Jedná se o spisovatele, jenž se stal velice slavným díky svým knihám o Misery, se kterou ovšem už nechce nic mít. Paul na začátku prožívá velké utrpení, jak duševní tak psychické. Jeho jedinou útěchou jsou léky, na které ho Annie navykne a potom mu je s láskou upírá. Tady jde krásně vidět, že nejtěžší v životě není nemít některé věci, ale mít je a ztratit je, a že člověk si začne vážit věcí až potom, co je ztratí. V Paulově případě to jsou nohy a léky, v našem životě to může být cokoli.

V celé knize bojuje Paul o svůj život. Několikrát se sám sobě vzdá a poddá se beznaději, ale vždycky se sebere, oklepe se a zkusí to znovu, což se mi na něm líbí. A celé se mu to daří, protože má motivaci. Motivaci přežít. To si myslím, že je, co nám King ukazuje na téhle postavě. Vždycky vyhraje ten, co má větší motivaci, a ta největší je život, proto by se lidi neměli vzdávat této šance a házet flintu do žita pokaždé, když se něco nepovede.

5.2.3 Celkový rozbor

Toto dílo je jedno z psychologicky nejpropracovanějších, co jsem kdy četl. King byl schopný na malém prostoru jako je jeden malý dům a dvě postavy zachytit každou molekulu napětí a vložit ji do této knihy a nechal vzniknout jednomu z nejlepších thrillerů, jež jsem měl možnost držet v ruce. Nechci, aby to vypadalo, že toto dílo přechvaluju, ale opak je pravdou. Ani ten nejdetailnější popis, by nebyl schopen vyličit úžasnost této knihy. Když si totiž uvědomíte, že celé představení sehráli dva herci, a vy jste se ani na vteřinu nenudili, celou dobu vám šel mráz po zádech, tak si uvědomíte, že ten, kdo za tímhle počinem stojí, musí být geniální. Ale abych jenom nemluvil do větru. To strhující napětí, když Paul chodí po bytě a neví, co na něj čeká. Skoro až druhá dějová linie, když si čtete nový díl Misery. Paulovy vzpomínky na dětství a na Afriku, které dokreslují už tak skoro dokonalý zážitek.

Nedokážu si vlastně ani vysvětlit, co chtěl King touto knihou říct. Možná už je to, co jsem zmínil před tím, že člověk se nemá vzdávat, ale přesto vědět, kdy už je konec, anebo King zde chtěl

ukázat, že lidi jsou všelijací a jejich nejhlubší nitra jsou temná nebo možná v tom nebylo vůbec nic a chtěl si napsat knížku ze svého prostředí.

6 Seznam románů:

Carrie (1974)

'Salem's Lot (1975), česky jako **Prokletí Salemu**

The Shinning (1977), česky jako **Osvícení**

Rage* (1977), česky nevyšlo

The Stand (1978, 1990), česky jako **Svědectví**

The Long Walk* (1979), česky jako **Dlouhý pochod**

The Dead Zone (1979), česky jako **Mrtvá zóna**

Firestarter (1980), česky jako **Zhářka**

Roadwork* (1981), česky jako **Srovnáno se zemí**

Cujo (1981)

The Running Man* (1982), česky jako **Running Man / Běh o život**

The Dark Tower: The Gunslinger (1982), česky jako **Temná Věž: Pistolník**

Christine (1983), česky jako **Christina**

Pet Sematary (1983), česky jako **Řbitov zvířátek**

Cycle of the Werewolf** (1983), česky nevyšlo

The Talisman (1984), česky jako **Talisman**

Thinner* (1984), česky jako **Zhubni**

It (1986), česky jako **To**

The Eyes of the Dragon (1987), česky jako **Dračí oči**

The Dark Tower II: The Drawing of the Three (1987), česky jako **Temná Věž: Tři Vyvolení**

Misery (1987)

The Tommyknockers (1987), česky jako **Tommyknockeři**

The Dark Half (1989), česky jako **Temná půle**

The Dark Tower III: The Waste Lands (1991), česky jako **Temná Věž: Pustiny**

Needful Thing (1991), česky jako **Nezbytné věci**

Gerald's Game (1992), česky jako **Geraldova hra**

Dolores Claiborne (1992), česky jako **Dolores Claiborneová / Dolores Claibornová**

Insomnia (1994), česky jako **Nespavost**

Rose Madder (1995)

The Green Mile (1996), česky jako **Zelená míle**

Desperation (1996), česky jako **Beznaděj**

The Regulators* (1996), česky jako **Strážci zákona**

The Dark Tower IV: Wizard and Glass (1997), česky jako **Temná Věž: Čaroděj a sklo**

Bag of Bones (1998), česky jako **Pytel kostí**

The Girl Who Loved Tom Gordon (1999), česky jako **Holčička, která měla ráda Toma Gordona**

Dreamcatcher (2001), česky jako **Pavučina snů**

Black House (2001), česky jako **Černý dům**

From a Buick 8 (2002), česky jako **Z Buicku 8**

The Dark Tower V: Wolves of the Calla (2003), česky jako **Temná Věž: Vlci z Cally**

The Dark Tower VI: Song of Susannah (2004), česky jako **Temná Věž: Zpěv Susannah**

The Dark Tower VII: The Dark Tower (2004), česky jako **Temná Věž: Temná Věž**

The Colorado Kid (2005), česky nevyšlo

Cell (2006), česky jako **Puls**

Lisey's Story (2006), česky jako **Lisey a její příběh**

Blaze* (2007)

Duma Key (2008), česky jako **Ostrov Duma Key**

Under the Dome (2009), česky jako **Pod kupolí**

11/22/63 (2011), česky jako **Dallas 63**

The Dark Tower: The Wind Through the Keyhole (2012), **Temná Věž: Záván klíčovou dírkou**

* pod pseudonymem Richard Bachman

** samostatně vydaná novela

Seznam sbírek povídek a novel Stephenha Kinga:

Night Shift (1978), česky jako **Noční směna**

Different Seasons (1982), česky jako **Čtyři roční doby**

Skeleton Crew (1985), česky jako **Mlha**

Four Past Midnight (1990), česky jako **Čtyři po půlnoci***

Nightmares & Dreamscapes (1993), česky jako **Noční můry a snové výjevy***

Hearts in Atlantis (1999), česky jako **Srdce v Atlantidě**

Everything's Eventual (2002), česky jako **Všechno je definitivní**

Just After Sunset (2008), česky jako **Za soumraku**

Stephen King Goes to the Movies (2009), česky jako **Stephen King jde do kina**

Full Dark, No Stars (2010), česky jako **Černočerná tma**

* český vydavatel knihu rozdělil do dvou svazků

7 Závěr

A co říci závěrem? Stephen King je pro mě po všem, co jsem zjistil, stále jeden z největších autorů a jeho knížky nepřestanu obdivovat. A přesto, jaké píše knížky, je naprosto mentálně zdravý a vůbec na něj nemají vliv, popř. naopak. Jde na něm vidět, že svoje knihy píše s láskou a péčí, ale i s nadhledem jemu vlastním.

Jsou tedy v jeho knížkách nějaké skryté významy, které nám chtěl Mistr předat? Domnívám se, že ne. Když člověk hledá, tak najde všude něco, ale nemyslím si, že tohle byl primární záměr. Autor dle mého soudu píše spíš pro radost a peníze, než z vyššího principu nebo snaze lidstvu sdělit nějakou zásadní skutečnost. A právě proto se tak dobře čte a je úspěšným autorem, protože i lidé občas potřebují pořádně vypnout a odpočinout si a není mnoho lepších způsobů než s „kingovkou“ v ruce.

8 Použité zdroje

8.1 Knihy

KING, Stephen. TO. Praha: Melantrich, 1993. ISBN 80-7023-148-3.

KING, Stephen. Misery. Praha: Melantrich, 2003. ISBN 8073060949.

KING, Stephen. Puls. Praha: Beta-Dobrovský, 2006. ISBN 80-7306-276-3.

KING, Stephen. Dračí oči. Praha: Beta-Dobrovský, 2007. ISBN 978-80-7306-287-3.

KING, Stephen. Řbitov zvířátek. Praha: Laser, 1994. ISBN 80-85601-88-5.

KING, Stephen. Svědectví. Praha: Beta-Dobrovský, 2008. ISBN 978-80-7306-363-4.

8.2 Internetové zdroje

Stephen King. In: HRABÁLEK, Martin. Osobnosti [online]. 2006 [cit. 2013-11-03]. Dostupné z: <http://www.spisovatele.cz/stephen-king>

Povídání o knihách Stephena Kinga. In: PÍŠŤALKA, Tomáš. Osobnosti [online]. 2012 [cit. 2013-11-03]. Dostupné z: <http://www.databazeknih.cz/blog/povidani-o-knihach-stephena-kinga-302>